

Печиво, обійми і любов

Марія Марта Моліна де Монтерросо
(Грунтується на реальних подіях)

Ева зіп'ялася на носки. Вона дотягнулася до коробки у шафі. “Дістала!”—сказала вона. І відкрила коробку. Там були маленькі фігурки із зображенням Різдва, зроблені з червоної глини. Вона витягла їх й обережно поклала Ісуса-немовля в ясла.

Потім настав час прикрашати різдвяне дерево. Ева допомогла Мамі та своєму молодшому брату, Нефію, повісити

вогники та манзаніяс [фрукти, що нагадують маленькі яблука]. Еві подобався солодкий запах маленьких жовтих фруктів. Коли Папа прийшов додому, він допоміг Еві та Нефію повісити на верхівку дерева зірку.

Ева була рада, що деякі їхні Різдвяні традиції були такими ж самими й цього року. Але все інше відрізнялося.

Кілька тижнів тому на їхнє місто в Гватемалі обрушився ураган. Злива та вітер зруйнували багато домівок. Деякі люди все ще жили у притулках. І багато людей були хворими на COVID-19.

Зазвичай на Святвечір тітки Еви, дядьки та двоюрідні брати і сестри приходили на велике святкування. Ева та Нефій до пізньої ночі не лягали спати. Зі своїми тітками вони робили понче (фруктовий напій) та гралися зі своїми двоюрідними братами і сестрами. Опівночі всі виходили на вулицю, запускали феєрверки та обіймалися з друзями та сусідами.

Але цього року члени їхньої родини не змогли прийти. І на вулицях не буде різдвяних обіймів.

“Цього року Різдво не буде таким, як раніше”,—сказала Ева.

Еві було сумно через те, що не буде найкращої частини свята. “Цього року Різдво не буде таким, як раніше”,—сказала вона.

Папа кивнув. “Так, буде по-іншому. Але у нас з Мамі є одна ідея, яка може тобі сподобатися”.

“На Різдво добре щось дарувати,—сказала Мамі.—Ви б хотіли допомогти нам купити їжу для сімей, які втратили свої домівки під час урагану?”

“Гаразд!”—сказала Ева. Нефій кивнув.

Ева та Нефій пішли в магазин з Мамі. Ева допомогла скласти їжу у пакети. Потім у неї з'явилась ідея!

“Мамі,—сказала вона,—чи можеш ти допомогти мені і Нефію спекти печиво для дітей з притулку? Ми зможемо роздати його, коли принесемо їжу!”

Мамі погодилася. Ева, Нефій та Мамі провели кілька днів, разом випікаючи печиво. Ева і Нефій розкладали печиво у маленькі пакетики та перев'язували їх стрічками. Потім вони вдягнули свої маски і пішли з Мамі і Папою до притулку, де жили сім'ї.

“Тут багато дітей,—сказав Нефій.—Чи вистачить у нас печива?”

“Я сподіваюся, що так. Давай помолимося”,—сказала Ева. Вони заплющили очі. Ева тихенько помолилася: “Небесний Батько, будь ласка, допоможи, щоб кожен, хто є тут, міг відчути Твою любов”.

Діти у притулку стояли у довгій черзі. Ева та Нефій дали кожній дитині пакунок з печивом. Вистачило всім!

Коли вони йшли додому, Ева більше не сумувала. На її обличчі була велика усмішка. Вона не змогла обійняти своїх друзів у Святвечір. Але кожен пакунок з печивом був неначе обійми від її серця. ●

Ця історія сталася у Гватемалі.

Відкрив с. 38, щоб дізнатися рецепт печива з Гватемали!

Ева та Нефій розмовляють мовою, що називається кекчі. Вони раді, що новий храм будується у місті Кобан поруч з їхнім домом!

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЖІММІ ХОЛДЕНА